

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje.

(Forhøjelse af ydelser til lægdommere og vidner m. v.).

(Afgivet af udvalget den 25. marts 1971).

Udvalget har i 3 møder drøftet lovforslaget og har herunder haft samråd med justitsministeren, der endvidere skriftligt har besvaret et spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har under et samråd med justitsministeren nærmere drøftet, om tjenestemænd fortsat bør kunne oppebære vederlag for udførelsen af hverv som nævninge og domsmænd, samtidig med at de får deres fulde løn udbetalt under udførelsen af hvervet.

Ministerens har over for udvalget gjort opmærksom på, at også andre befolkningsgrupper — således f. eks. i almindelighed funktionærer — oppebærer fuld løn under udførelsen af hvervet som lægdommer, ligesom også mange selvstændige erhvervsdrivende heller ikke lider indtægtstab ved varetagelsen af disse hverv. Ministeren har endvidere oplyst, at forholdet ofte vil være det, at de pågældende uanset hvervet må udføre deres almindelige arbejde ved omlægning af arbejdstiden eller som overarbejde eller muligvis ved særligt forceret arbejde i tiden før og efter deres fravær på grund af hvervet som lægdommer, hvortil kommer, at hvervet i visse tilfælde medfører udgifter for de pågældende, som de under alle omstændigheder bør have dækket, f. eks. udgifter til forplejning og overnatning. En udskillelse af de tilfælde, hvor det måske kan forekomme mindre rimeligt, at personer, der ikke lider indtægtstab ved varetagelsen af hvervet som lægdommer, modtager det almindelige vederlag herfor,

vil imidlertid forudsætte, at der for hver enkelt lægdommer tilvejebringes oplysninger om dennes indtægts- og arbejdsforhold, og en sådan ordning vil være både kompliceret og bekostelig at administrere.

Ministerens har stillet nedenstående to ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministerens foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af *justitsministerens*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Nr. 2 affattes således:

„2. § 188 affattes således:

„§ 188. Justitsministeren fastsætter regler om godtgørelse til vidner og til personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet. Den godtgørelse, et vidne har krav på, eller, hvis den ikke kan beregnes nøjagtigt, et passende forskud herpå skal tilbydes betalt samtidig med indkaldelsens forkyndelse.“

Til § 2.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven træder i kraft den 1. maj 1971.“